

PROSTAT ADENOKARSİNOMLARINDA HİSTOKİMYASAL NİTELİKLER

Doç. Dr. Kadriye YILDIZ (*), Dr. Prof Dr. Yavuz ÖZORAN (*), Dr. Gökhan HAROVA (*),
Bio. Dursun KIRCI (*), Bio. Gülbahar SAĞBAN (**)

ÖZET: Prostat karsinomlarının 2/3'ünde asit mukosubstanlar salgılandığı ve bazı histokimyasal yöntemlerle bunun gösterilebilediği belirtilmektedir. Benign prostat nötral karakterde mukosubstans salgıları. Ayrıca literatürde kanserli prostat dokularında metakromazi izlenmediği belirtilmektedir. Çalışmamızda 5'i açık prostatektomi, 1'i iğne biyopsisi, 14'ü transuretral rezeksiyon yöntemi ile alınan toplam 20 prostat karsinomuna Alcian Blue (AB), (PAS+AB) kombin boyama, PAS, Toluidin blue (TB) uygulanmıştır. Benign-Malign ayırmada bu yöntemlerin güvenilirlikleri araştırılmıştır. Sonuç olarak; 1-Bezlerde AB ile pozitif reaksiyon prostat karsinomlarının %75'inde izlenmiştir. 2-Yalnızca AB yerine (PAS+AB) kombin boyası asit müsinin boyanmasını engellememiş ayrıca dokunun çatısını da ortaya koymuş için tercih edilmesinin yararı olacağı düşünülmüştür. 3-TB ile karsinomların %50'sinde metakromazi izlenmiş olup malignensinin ekarte edilmesi için markır olarak kullanılamayacağı anlaşılmıştır. 4-TB ve AB ile stromada pozitif boyanma birbirine paralelmiş göstergemistir. 5-TB ve PAS boyaları hücre çekirdek ve sitoplazma detaylarını çok iyi bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu amaçla ek boyama yöntemleri olarak kullanılabilirler.

ANAHTAR KELİMELER: Prostat, Adenokarsinom, Histokimya

SUMMARY: Acidic mucosubstance secretion in 2/3 of prostate adenocarcinomas has been recorded while neutral mucosubstances take place in normal prostate. The absence of metachromasia in prostate carcinomas is also mentioned. 20 prostate carcinomas (5 prostatectomy, 1 needle biopsy, 14 transurethral resection) is studied histochemically. Alcian Blue (AB), (PAS+AB), PAS, Toluidin Blue (TB) methods used. Differential diagnostic significance of the methods is discussed. Consequently; 1-AB positivity in glands is detected in %75 of prostatic carcinomas. 2-Combined (PAS+AB) method is preferable to unmask of acidic mucin content and give more detail of the tumour architecture. 3-The absence of metachromasia is seen only in %50 of the carcinomas. According to this data it is not a reliable criterion of malignancy. 4-positivity of TB and AB in stroma is parallel to each other. 5-TB and PAS staining is giving more details of the nuclei and cytoplasm. For this reason they may be used as a second stain.

KEY WORDS: Prostate, Adenocarcinoma, Histochemystry

GİRİŞ

Prostat dokularında asit mukosubstanların varlığını göstermenin yapısal ve sitolojik veriler ile bireleştirildiğinde karsinom tanısı koymadığı, negatif boyanmanın ise karsinomu ekarte ettimediği bilinmektedir. Ayrıca metakromatik boyanmanın maligniteyi ekarte etmede kullanılabilecek bir markır olduğu yönünde de yayınlar mevcuttur.

Çalışma prostat adenokarsinom tanısı almış olgularda asit müsin görülmeye oranını, bunu göstermek için uygun olan histokimyasal boyama yöntemlerini karşılaştırmayı, ayrıca metakromazi varlığını araştırmayı amaçlamıştır.

MATERYEL METOT

Prostat adenokarsinom tanısı alan ve beşi açık prostatektomi, biri iğne biyopsisi, ondördü transuretral rezeksiyon yöntemi ile alınan toplam 20 adet olguya PAS, AB (pH: 2.5), (PAS+AB) kombin boyası, TB (pH: 8.3) uygulanmıştır (1,9).

BULGULAR

Çalışmaya konu edilen olguların dağılımı, sayısı ve histokimyasal reaksiyonlardan elde edilen sonuçlar Tablo 1'de gösterilmiştir. AB pozitifliği saptanan olgularda (PAS+AB) kombin boyama reaksiyonunun bu niteliği maskelememiş, hatta doku paternini (çatayı) da gösterdiği için AB'ye göre daha çok tercih edilebileceği anlaşılmıştır.

Stromada AB pozitifliği ile TB pozitifliği (stromal metakromazi) arasında paralellik olduğu, her ikisinde de pozitif boyanmanın esas olarak tümör adaları etrafında ve tümör stromasında yer aldığı görülmüştür.

Metakromatik boyanmanın her zaman prostat bezleri ya da stromasının tümünü ilgilendirmediği, bazı bezler ya da

bez gruplarını ilgilendirdiği görülmüştür. Böylece olgular da pozitif olarak değerlendirilmiştir.

TARTIŞMA

Prostat karsinomlarında bez ve stromada asitmüsün varlığı (PAS+AB) ve AB (pH: 2.5) boyama reaksiyonları ile araştırılmış ve görülmüştür ki olguların %75'inde (15/20 olgu) pozitif boyanma izlenmiştir.

Kaynak verilerinde prostat karsinomlarında 2/3 oranında asit mukosubstanlar salgılandığı ve bunun AB veya koloidal demir (3,8,13) ile kolaylıkla gösterilebileceği belirtilmektedir. Bu sekresyon paterni normal prostatik epitelde bulunmaz. Normal prostat nötral karakterde mukosubstans salgıları. Bulgularımız bu bilgilerle paralellik göstermiş olup negatif boyanmanın karsinomu ekarte ettimediği, pozitif boyanmanın ise malignensinin kanıtı olduğu görülmüştür.

Kaynaklarda prostata malignite kuşkusunda, özellikle atipik küçük bez hiperplazisi ile iyi diferansiyeli küçük asiner prostat karsinomu ayırcı tanısında AB pozitif lumen içi müsin ve kristaloid varlığının karsinom tanısını kesinleştirdiği, özellikle ciddi kraş (ezilme) artefaktı olan ve çok iyi diferansiyeli adenokarsinomlarda karsinom tanısından emin olmamızı sağladığını belirtilmektedir. Ancak intraluminal asit müsin ve kristaloidlerin küçük asiner prostatik karsinom ayırcı tanısında arsitektürel ve sitolojik kriterlerin yerine kullanılması ancak onlarla birlikte değerlendirilmesi gerekiği kaydedilmiştir (12).

Çalışmada dikkatimizi çeken bir özellik yalnızca AB uygulamak yerine PAS+AB kombin boyamasının malignensi şüpheli olgularda tercih edilebileceğidir. Çünkü PAS reaksiyonunun eklenmesi AB ile bezlerde saptanan pozitif boyanmayı engellememiş gibi stroma ve genel arsitektür çok daha iyi görülebilmiştir. TB (pH:2.5) ile metakromatik boyanma bu olguların %50'sinde (10/20 olgu) tümör hücre adaları çevresindeki stromada ve bunların arasında (5/20 olgu) ilaveten bez lümenindeki sekrette ve tümör hücrelerinde odaklar halinde izlenmiştir.

* K.T.Ü. Tip Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

** K.T.Ü. Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü

TABLO 1: PROSTAT ADENOKARSİNOMLARINDA ASIT MÜSİN VE METAKROMAZİ

ALINMA YÖNTEMİ VE SAYISI	Açık prostatektomi İgne biyopsisi TUR	5 olgu 1 olgu 14 olgu
ASIT MÜSİN VARLIĞI Alcian Blue (pH 2.5) ve PAS+AB	Stromada pozitiflik Bezde ve lumendeki salgıda pozitiflik	3 olgu (%15) 15 olgu (%75)
METAKROMAZİ Toluidin Blue (pH 8.3)	Tümör hücre adaları etrafındaki stromada pozitiflik Bunların yarısında ilaveten bezlerin lumenlerindeki sekrete ve tümör hücrelerinde odaklar halinde pozitiflik	10 olgu (%50) 5 olgu (%25)

Prostatta metakromazi olayı ilk kez 1887'de Ehrlich tarafından tanımlanmıştır. Ancak bunun önemi halen tartışılmaktadır.

İnfiltratif meme kanserlerinde, infiltratif servikal karsinomlarında, stromal tamir olan dokularda hücreler arası maddede metakromazi varlığı çeşitli araştırmalarla gösterilmiştir (6,7,15).

Ancak prostata ilgili araştırmalarda metakromazinin; BPH olgularında metakromazının izlendiği, normal prostatlarda, prostat karsinomlarındaki tümör dokusunda ve aynı olguların çevre tümörsüz BPH alanlarında ise izlenmediği ifade edilmektedir (2). Bu nedenle de BPH ve prostat adenokarsinomu ayırcı tanısında metakromazinin malignite lehinde stromal bir markır olarak kullanılabilecegi ileri sürülmüştür (1,5).

Çalışmamızdan edindiğimiz kanı ise bunun doğru olmadığı, metakromazi olayının prostat adenokarsinomlarında da görüldüğü ve bu özelliğin ayırcı tanıda kullanılamayacağı yönündedir.

Metakromatik boyanmaya neden olan kompleks polisakkartitler vb. doku matriks maddelerinin mast hücrelerinden (2,10,11) fibroblastlardan (4) hatta bazal membranın kendisi tarafından (1) sentez edilebileceği ve salgılanabileceği ileri sürülmüştür.

Son yıllarda yapılan bir çalışmada prostat kanserlerinde interstiyumda kondroitin A,C ve hyaluronik asit, kanser hücrelerinin sitoplazmasında; kondroitin sülfat, hyaluronik asit ve vesiyalik asitin bulunduğu gösterilmiştir (14).

Görülmektedir ki karsinomlarda da metakromatik boyanmaya yol açabilecek glikozaminoglikanların varlığı söz konusudur. Karsinom olgularının yarısında metakromazi izlenmemiz ve metakromaziyi genelde stromada ama bunun yanısıra yer yer bez epitelleri ve lumendeki serrette de görmemiz bu çalışma bulguları ile uyumludur.

TB ile saptanan stromal metakromazi ile AB pozitif stromal boyanma alanları genellikle birbirine paralellik göstermektedir.

Ancak AB ile stromal boyanma olguların %15'inde (3/20 olgu) pozitif olarak bulunmuştur.

Çalışmadan elde edilen sonuçları özetlemek gerekirse; 1-Bezlerde AB ile pozitif reaksiyon prostat karsinomlarının

%75'inde izlenmiştir. 2- Yalnızca AB yerine (PAS+AB) kombin boyası asit müsinin boyanmasını engellememiş ayrıca dokunu çatısını da ortaya koyduğu için tercih edilmesinin yararlı olacağı düşünülmüştür. 3-TB ile karsinomların %50'sinde metakromazi izlenmiş olup malignensinin ekarte edilmesi için markır olarak

kullanılamayacağı anlaşılmıştır. 4-TB ve AB ile stromada pozitif boyanma birbirine paralellik göstermiştir. 5-TB ve PAS boyaları hücre çekirdek ve sitoplazma detaylarını çok iyi bir şekilde ortaya koymakta olup bu amaçla da ek boyalarıyla kullanılabılırler.

KAYNAKLAR

1. Arcadi JA: Unpublished data
2. Chung LWK, Thompson TC, Chao H, Bell C, Ruth JA. Catecholamines are involved in stromal epithelial interaction in rat ventral prostate gland. 2nd NI-ADDK Symposium on Benign Prostatic Hyperplasia, May 16-19, 1985.
3. Gersh I, Catchpole HR. The organization of ground substance and basement membrane and its significance in tissue injury, disease and growth. Amer. J. Anat., 1949;85:457.
4. Habenicht VF, el Etreby MF, Lewis R, Ghoniem G, Roberts J. Induction of metachromasia in experimentally induced hyperplastic/hypertrophic changes in the prostate of the cynomolgus monkey (Macaca fascicularis). J. Urol 1989; 142: 1624-1626.
5. Hartveit F. Mast cells and metachromasia in human breast cancer: their occurrence, significance and consequence: a preliminary report. J. Path. 1981;134:7.
6. Hartveit F and Sandstad E. Stromal metachromasia: a marker for areas of infiltrating tumour growth. Histopathology 1982;6:423.
7. Hukill PB, Vidone RA. Histochemistry of mucus and other polysaccharides in tumors. II. Carcinoma of the prostate. Lab Invest 1967; 16:395-406.
8. Mc Neal J. Origin and evolution of benign prostatic enlargement. Invest. Urol 1978;15:340.
9. Arcadi JA: Metachromasia in the human prostate: A histochemical difference between benign prostatic hyperplasia and prostatic carcinoma. J.Urol 1988;139(2):315-317.
10. Rasin E, Stevens RL, Akiyama F, Schmid K, Austen KF. Culture from mouse bone marrow of a subclass of mast cells possessing a distinct chondroitin sulfate proteoglycan with glycosaminoglycans rich in N-acetylgalactosamin-4,6-dissulfate. J. Biol. Chem 1982;257:7229.
11. Riley JF. The riddle of the mast cells. A tribute to Paul Ehrlich. Lancet 1954;1:841.
12. Ro JY, Grignon DJ, Troncoso P, Ayala AG. Mucin in prostatic adenocarcinoma. Semin. Diagn. Pathol 1988;5(3):273-283.
13. Rosai J. Ackerman's Surgical Pathology, Vol II, 7th ed. St Louis, Toronto, Washington: The C.V. Mosby Co, 1989:933.
14. Sungiyama T. The histochemistry of complex carbohydrates in the prostatic tumor. Hinyokika Kiyo 1985;31(1): 49-69.
15. Taylor HE, Saunders AM. The association of metachromatic ground substance with fibroblastic activity in granulation tissue. Amer.J.Path 1957;33:525.